

17-о. **Єдинозначеніє** (Synonymia) є да кажиашь єднѣ, двѣ, тры думы, а да иматъ исто то значеніє и. п. „църво, сѣтѣ, пакѣ, послѣ“ — и — „не ся потрудишъ за него, оставишъ го, никой не му спомогна.“ И тая фигура редко ѣ употреблявать въ писма та, а често въ Поезіа та, и тамо гдѣ то треба усилянѣ и оттѣненіє.

18-о. **Изобилваніє** (Pleonasmus) є, кога то, и ако да ѣ нема една речъ въ слово то, не ся поврежда смьслъ та, но ѣ употреблявать; и най много въ Азіатски тѣ языцы. и. п. бѣло млеко, червена кръвъ — има много примѣры въ свято то писаніє. И „сѣ уши тѣ си го чюхъ“, „Сѣ очи тѣ си го видехъ“, и тая фигура дава силѣ, и великолѣпнє на слово то, но не треба да є честа; само гдѣ то є нужна.

19-о. **Умолчаніє** (Ellipsis) є, кога то оставямы нѣкоя речъ, коя то лесно ся разумѣва отъ мыслъ та, и отъ други тѣ речи. и. п. „Ако обичають, ... ако ли не, ти знаають“ (разумѣва ся, ако обичають добро є, ако ли не . . .)

20-о. Кога то срамотни тѣ нѣща ги изговаря чєловѣкъ съ речи добры, то става иронія, (както по' долѣ ще скажемъ). но тая фигура безъ нужда ѣ отдѣлять, и ѣ называвать **Еуфимизмъ** и. п. весель є, въ мѣсто пїанъ; въ мѣсто чюма, думать — сладка медъна, и проч.

21-о. **Многопадежнє** (Polyptoton) є, кога то єдна речъ ся измѣнува въ истыа періодъ въ много падежи, или родове, ако є име, или въ много наклоненія, или времена, ако є глаголь и. п. „малый є между малки тѣ, и голѣмъ, между голѣми тѣ“ — и — „ты си былъ, ты си, и ты ще бѣдешъ у вѣкъ мой прїятель.“ —

22-о. **Безсоюзіє** (Asyndeton) є, кога то нареждамы много речи, и предложенія безъ союзы. Тая фигура дава силѣ, и дѣйствиє на слово то, и изражява нѣкоя душевнаѣ страсть. Европейски тѣ языцы често употреблявать тая фигура — и тя є много прїятна въ писма